

Requiem

Od 1990. do danas preminula je gotovo cijela "udarna brigada" hrvatskih pjesnika. Evo njihovih imena: Toma Bebić, Krno Quien, Jure Kaštelan, Marin Franičević, Mate Rasos, Momčilo Popadić, Stjepan Benzon, Tonči Petrasov Marović, Vitomir Lukić, Željko Sabol, Milan Milišić, Mirko Slade Šilović, Antun Mladen

Vranješ, Lucijan Kordić, Antun Šoljan, Dalibor Cvitan, Jure Franičević Pločar, Oto Šolc, Ćiro Čulić, Živko Jeličić, Branko Bavčević, Vladimir Popović, Rajmund Kupareo, Vladimir Pavlović, Srećko Diana, Zvonimir Golob, Vinko Nikolić, Ratko Zvrko, Stjepan Pulišelić, Veljko Vučetić, Nikola Miličević, Augustin Stipčević, Ivan Svetec, Olin-

ko Delorko, Mirko Dražen Grmek, Anton Nizeteo, Vjenceslav Čížek, Vlado Gotovac, Luka Brajnović, Ivan Slamnig, Ivo Balentović, Tomislav Durbešić, Boro Pavlović, Branišlav Zeljković.

Vjerujem da mi duše onih koje nisam spomenuo neće zamjeriti. Requiem aeternam dona eis, Domine.
I.M.

ČETVORICA PREMINULIH PJESNIKA

JURE KAŠTELAN

(18. 12. 1919. – 24. 2. 1990.)

Lumin

Od davnina u davnine
iz daljina u daljine
tinja
gori
treperi
za konja u planini za lađu na pučini
za sjene mrtvih za sjene živih
sveto
ulje
maslinovo

...
1986.

(Slobodna Dalmacija, 24. 2. 1998.)

JURE FRANIČEVIĆ PLOČAR

(12. 12. 1918. – 16. 1. 1994.)

Svak ima jedan ranjavi obujam

Svak ima jedan ranjavi obujam
i jednu hladnu
gnjecavu plitkoću
ugao jeze
glas koji se vraća.
Al dovoljan je prostor za dva
ljudska stopala
da čovjek može stajati
da može uspravan sanjati...
Za klečanje treba više
za gmizanje najviše...
Svak ima jednu ranjavost
skrivenu
kutijicu neku o zid razbijenu
i brid mučnine.
Al za stajanje je dosta za
dvije stope zemlje
i jedan jarbol htijenja

...
1957.

(Slobodna Dalmacija, 18. 1. 1994.)

ANTUN ŠOLJAN

(1. 12. 1932. – 10. 7. 1992.)

Vukovarski arzuhal

Miroljubiv čovjek sam,
a pomalo već i star,
al' vam velim, gospodo,
platit ćete Vukovar.
Sātrli ste cijeli grad,
napravili grdan kvar,
stog vam kaŕem, gospodo,
platit ćete Vukovar.
Da u mojoj kući gost
hoće biti gospodar —
ne ide to, gospodo,
platit ćete Vukovar.
Što ste htjeli, zlo ste htjeli,
i bit neće nikadā —
zapamtite, gospodo,
platit ćete Vukovar.
Dugo će još Dunav teći,
platit će se svaka stvar —
ja vam jamčim, gospodo,
platit ćete Vukovar.

...

(Večernji list, 1. 12. 1991.)

VLADO GOTOVAC

(18. 9. 1930. – 7. 12. 2000.)

Na stazi uskrsnuća

Ničim ne smijemo uprljati svoju slobodu. I naša smrt mora biti čista. Veličina Hrvatske uspostavlja se samo istim vrijednostima u miru i u boju.

Slijedit ćemo put uskrsnuća naših mladića. Njihova unakažena lica, njihova izmrcvarena tijela ostat će naša slava. Domovina je skuplja zbog njihove patnje. Oni joj daju novu cijenu, sami ne tražeći ništa. Naša nova vrijednost njihov je dar.

San protiv podlosti. Mudrost protiv bjesnila. Znanje protiv sljepila. Govor protiv urlanja. Mašta protiv zločina. Dužnost protiv drskosti. Hrabrost protiv strvinarstva. To je ratni raspored između Hrvatske i njezinih neprijatelja.

Uskrsnuće obnavlja snagu samo u onima koje čisti. Zato su naši mladići stekli takvu ljudsku moć u nama. Svaki za sebe, svaki u svojoj slobodi, mi biramo slobodnu domovinu. Ne rulja u bijesu, ne val u bezumlju, već osobe što ispunjavaju svoju najvišu dužnost: uspostavljaju svoju slobodu i slobodu svoje zajednice zbog istih vrijednosti i zbog iste veličine. Tako nastaje moderna Hrvatska.

...
3. 5. 1991.

(Slobodna Dalmacija, 4. 5. 1991.)

NAPOMENA:

Nakon preminuća Vlade Gotovca nisam mogao pronaći ni jednu njegovu pjesmu (objavljenu u javnim glasilima) koja bi ga predstavljala u pravom svjetlu. Zato sam izabrao ovaj sjajni nekrolog napisan u povodu pokolja hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu — svojevrsnu pjesmu u prozi.

I.M.